

43. seminář ASTROTHEOLOGIE Ing. Jaroslav Popelka

PODSTATA KONJUNKCE

(Dům techniky Ostrava-Mar.Hory dne 1.9.2007)

Úvod. poznámka: Dneska dokončujeme čtvrtý ročník těchto seminářů. První seminář byl v říjnu 2003. Příští měsíc začne pátý ročník.

Poselství Apollo 20 (poznámka):

Než začnu hovořit o zvěrokruhu, nadhodím otázku, zda někdo sleduje příběh, který se odehrává na internetu ohledně Apollo 20. Narazil jsem na to náhodou, určitě znáte www.youtube.com, což je celosvětová síť videonahrávek, kde každý může zavěsit nějaké video a každý se na to může podívat. A před třemi měsíci, někdy v květnu 2007 tam někdo zavěsil video, jak letí něco nad povrchem odvrácené strany měsíce (raketa či družice) a monitoruje to měsíční povrch a najednou zajede teleskop dolů a najednou se objeví na povrchu měsíce šílený kosmický koráb. Na internetu to vyvolalo obrovskou polemiku, protože někteří lidé byli rychlí se svým úsudkem, že je to podvod, kamufláž, ale někteří lidé to přijímali nekriticky, že to tak je, ale seriózní badatelé (jeden italský novinář, který se zabýval problémem UFO anebo p. Chvátal, který má internetové stránky Matrix 2001, kde řeší spoustu zajímavých věcí) jsou opatrní, vyčkávají, jak se to bude vyvíjet dále. Člověk, který to tam dal, tam zavěsil dalších 8 videonahrávek. Zajímavé bylo to, že italský novinář se s tím člověkem, který to tam zavěsil, komunikoval a udělal s ním interview. Z toho člověka vyšlo, že on je ten, který byl členem posádky Apollo 20. Oficiálně byla poslední mise Apollo 17, potom projekt Apollo skončil (oficiálně). Tento člověk říkal (a to je pravda), že když byly mise Apollo 15, Apollo 17, tak když fotili měsíční povrch, najednou zjistili, že tam něco leží. A tyto fotky tohoto tělesa, které leží na povrchu měsíce, jsou oficiálně na stránkách NASA, dají se stáhnout z internetu. Tím, že Apollo 15 a 17 toto nafotili (a každý si může ověřit, že je to pravda), tak právě proto Američané udělali další tajné mise Apollo 19, 20, (protože Apollo 18 byl oficiálně projekt Sojuz-Apollo). Apollo 19 mělo během letu problémy, takže vůbec nedoletělo, ale Apollo 20 tam doletělo, oni to nafilmovali, přímo šli na tu lokalitu, kdy byly fotky z Apolla 15,17, a údajně tam přistáli a dokonce byli i v té raketě, kde našli dvě mimozemské těla, jedno bylo prý v dost špatném stavu, to druhé bylo zachovalé a to prý převezli na Zemi. Byla tam posádka ve složení z tohoto Američana, nějaké Američanky a Alexeje Leonova (ruského kosmonauta). Američan tvrdil, že ta mateřská loď byla dlouhá 4 km, a odhadované stáří rakety bylo miliarda a půl let. Takže jestliže se bavíme o nějaké historii lidstva nějakých 100000, 200000, max. půl milionu let, tak pokud to je pravda, tak tam ležela nějaká družice miliardu a půl let stará. Tento člověk (Američan z posádky Apollo 20) má 77 let a odešel z Ameriky, je původem Belgičan, a nyní žije ve Rwandě. Nikdo ho nezná, protože si změnil osobní identitu. Přislíbil, že bude přidávat další videosnímky včetně toho, jak byli v té družici, a včetně těl mimozemšťanů. Toto interview si můžete přečíst, má to J. Chvátal na svých stránkách (www.matrix-2001.cz) v češtině, tak se ho tam ptal ten italský novinář, proč to nyní zveřejnil a on mu odpověděl, že mu tak velí smysl pro pravdu, protože tvrdí, že to, co kosmonauti objeví, je majetkem celého lidstva a ne jen určité skupiny lidí. Taky říkal, že rok 2012 se blíží a že každý by měl znát pravdu o roku 2012 a tak nějak tajemně naznačoval, že slabí lidé v roce 2012 zemřou. Nevím, co tím myslel, to tam nevysvětluje. Když si to člověk poskládá, tak tady lidstvo ještě bylo v plenkách a na Měsíci přistál obrovský koráb. Ten kosmonaut tam také vysvětluje, že lidstvo je vlastně produktem nějakých mimozemských civilizací. Je to zajímavé.

Další poznámka – o důležitosti meditační praxe: Tento týden jsem měl dovolenou a byl jsem týden u kamaráda na chalupě. Kamarád má velký cit pro informace duchovního rázu, velmi se mu líbí kniha Neosobní život a některé myšlenky, které si zde říkáme na seminářích, ale zdá se mi, že jeho praktické výsledky neodpovídají tomu, co teoreticky zná. Měl jsem možnost si uvědomit, když jsem týden pobýval v jeho rodinném kruhu, že lidé duchovně prakticky vůbec necvičí. Já vždy hned ráno musím meditovat, někde se „schovám“, v průběhu dne se také musím někde odebrat do samoty a nějak se zvnitřňovat. A to, co vím, se mi jen potvrdilo, že lidé, kteří jen čtou nějakou duchovní literaturu a přijímají nějaké duch. myšlenky, i když pravdivé, tak pokud nebudou vnitřně pracovat, samozřejmě žádné výsledky nepřijdou. **Bez meditace člověk nemůže ničeho dosáhnout.** Myslím tím nějaký praktický prožitek.

Podstata konjunkce (0°, 360°)

Dnes bych chtěl hovořit o podstatě konjunkce. V poslední fázi seminářů jsme rozebírali jednotlivé úhlové vztahy - 30°, 60°, 90°, 120°, 150°, a poslední, co jsme si vysvětlovali, byla duchovní podstata úhlu 180° - opozice. Chybí nám vysvětlení duchovní podstaty úhlu 0° (360°) – konjunkce.

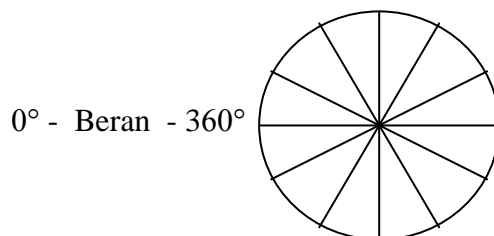
Pokud se někdo zabývá astrologií, tak co si představujete pod pojmem konjunkce?

Odp. posluchačky: Sjednocení.

J.P.: Jak se v horoskopu projevuje konjunkce?

Odp. posluchačky: Spojením nějakých dvou prvků.

J.P.: Ano, splynutí dvou prvků. Aby člověk pochopil nějaký duchovní význam určité skutečnosti, která se vyskytuje ve zvěrokruhu (mám na mysli nějaké úhly), vždycky říkám: Obráťte se přímo na samotný zvěrokruh a snažme se hledat vysvětlení přímo ve zvěrokruhu:

Pokud chceme znát podstatu určitého úhlu, jeden hrot si zapíšeme do znamení Berana (protože znamení Berana představuje existenci určité specifické kvality) a druhý konec určitého úhlu spadne někde do zvěrokruhu podle toho, jaký úhel budeme řešit. Když budeme řešit, jaký význam má úhel 120° proti směru hodinových ručiček, tak víme, že tato úhlová vzdálenost má kvalitu znamení Lva. Když chceme hodnotit, jaký význam má úhlová vzdálenost 150°, tak jeden konec máme v Beranu a druhý konec skončí ve znamení Panny, to znamená, že pokud známe podstatu znamení Panny, známe také význam 150° úhlu. Dnes budeme hovořit o podstatě konjunkce.

Konjunkce je 0° neboli 360° . Když použijeme stejnou metodu, jestliže jeden konec tohoto úhlu dáme do znamení Berana, tak druhá strana tohoto úhlu skončí opět ve znamení Berana. Z toho je jasné, že pokud chceme pochopit podstatu úhlu 0°(360°), tak konjunkce má kvalitu znamení Berana.

Jestliže pochopíme podstatu znamení Berana (což bychom už měli znát), pochopíme podstatu úhlu 0° (360°) – konjunkce. Tím by měl člověk také pochopit, jestli má vůbec cenu se zabývat astrologií nebo ne a pro co je astrologie jako taková určena.

Člověk by měl svou nejvyšší životní snahu zaměřit na to, aby se duchovně probudil. To se děje velmi málo. Každý člověk je ve své podstatě dokonalá bytost. Je důležité tuto dokonalost také umět projevit. To, co neumíte projevit, jako byste ani neměli. Pokud chcete něco projevit, potřebujeme k tomu určité nástroje. Naši dokonalou podstatou je náš Duch a pokud chce Duch projevit svoji dokonalost, potřebuje k tomu určité prostředky. Tímto prostředkem je naše duše a tělo. To, co se v lidském životě odehrává, není nic jiného než to, že Duch si neustále zdokonaluje svoji duši a svoje tělo, aby mohl co nejlépe projevit svoji podstatu. Jestliže není dostatečně vyvinutá duše a dostatečně vyvinuté tělo, Duch nemůže sebe sama projevit a tím pádem jako kdyby neexistoval. Člověk má dvě možnosti: Buď se o tento vývoj své duše a svého fyzického nestará (nedělá to vědomě), to znamená, že život sám si vezme tento vývoj do svých rukou, ale tento vývoj je potom velice plynulý a pozvolný. Pokud člověk vezme do svých rukou tento vývoj své duše a fyzického a začne na tom pracovat vědomě, může být tento vývoj hodně urychlen.

Konjunkce nám ukazuje, že astrologie či zvěrokruh jako takový a horoskop nám může být v tomto našem vývoji hodně nápomocen. Astrologie tak, jak je dnes pojmána, nemá vůbec význam. Jestliže se někdo snaží horoskop a astrologii aplikovat na čtení nějakého osudu, tak to je úplný nesmysl, protože osud si člověk vytváří z pozice přítomnosti. Sice má člověk nějaké tendence, které si nese z minulosti, ale tyto tendence se dají změnit. Pak se lidi diví, že jim někdo něco předpovídá, co by se mohlo stát a ono se vůbec nic neděje. Osud není pevně dán. Využití astrologie pro čtení osudu nemá smysl. Dále je druhá skupina lidí, kteří horoskop a astrologii používají k nějakému psychologickému rozboru nebo monitoringu. To už je trošičku blíže, ale pořád to neřeší podstatu problému. Musíme si uvědomit, že život probíhá mezi dvěma krajnostmi (póly): Jedním pólem je Duch a druhým pólem je hmota (jak ji vnímáme v podmínkách tohoto vesmíru). Tento vesmír není samozřejmě jedinou skutečností, jsou ještě jiné vesmíry, kde se hmota vnímá úplně jinak. Mezi těmito dvěma póly (Duch – hmota) existuje celá škála mezistupňů a různých stavů, které bychom nazvali psychickými stavy.

Duch ←————→ hmota
psyché

Psyché (duše) je výsledkem toho, jak člověk řeší tyto dvě krajnosti (Ducha a hmotu) a jaký má k nim vztah. Jestliže člověk řeší psyché, není to řešení, pokud máte ve své psychice nějaké problémy, nemůžete je vyřešit tím, že budete řešit psyché (duši), to nejde. Duše je výsledek. Pokud chcete duši uzdravit, musíte řešit Ducha nebo hmotu.

V sobotu jsem byl na horách a volali mi z Havířova, tam, kde dělám astrologické kursy, ti lidé z toho sdružení tam dělají nějaké přednášky, tarot, symbolon, astrologii, a jeden vedoucí z té skupiny slavil narozeniny, tak mne pozvali na párty, a mi bylo z těch lidí divně na žaludku. Plně jsem si uvědomil, že někdo se snaží poučovat jiné lidi a sám má problémy a neví, co s tím. Jestliže si někdo zajde na tarot, na symbolon, nebo jestliže si někdo nechá dělat horoskop, tak vám každý řekne nějaký psychologický rozbor, ale nikdo vám neříká o duchovních skutečnostech.

Nelze pracovat na vývoji své duše a řešit nějaké duševní problémy, pokud neřešíte Ducha nebo hmotu. Život má jednu zásadní věc: Každá živá bytost potřebuje být šťastná, toho se nikdo nemůže zbavit. Dá se říct, že **jákykoliv život jakékoliv bytosti je proces, při kterém se hledá štěstí.** Proti tomu nikdo nemůže nic namítat. Proč je základní podstatou života, že každá bytost hledá štěstí? To do živé bytosti někdo naočkoval? **Každá živá bytost hledá štěstí z jednoho důvodu, protože život sám o sobě je přímo štěstím.** Uvědomte si to. Jestliže existuje živoucí bytost, v té bytosti je život. Život je štěstí. A protože život je štěstí, je jasné, že prioritní funkcí jakéhokoliv života je prožitek štěstí. Nenechme se ovlivnit tím, že

když se porozhlédnete kolem sebe, z 95% si lidé zvykli na to, že prožívají svůj život bez štěstí, berou to už jako standart. Ale to je život, který je veden proti životu.

Člověk nebo bytost, která nezažívá radostný a šťastný život, je nepřitelem života. Člověk nemusí být ve stavu, že je hluboce nešťastný, ale je ve stavu, kdy nezažívá ani hluboké neštěstí, ani hluboké štěstí, je neutrální. Lidé si zvykli na to, že sice nejsou v nějaké šílené euforii, ale aspoň jich nic nebolí, tak se spokojí s takovým stavem. Ale to životu nestačí. Život se nedá oblbout, podstatou života je štěstí. A štěstí je Bůh – naše pravé Já! Stále platí: V každém člověku je štěstí! Naši podstatou je štěstí, radost, Láska! Ale pokud neumíme tuto naši podstatu projevit navenek, tak jako kdyby to neexistovalo. **Lidé nezažívají každodenní štěstí a pro většinu lidí je nemyslitelné, že by mohli být každý den hluboce šťastni, ale lidé nemohou tohoto stavu každodenního štěstí dosáhnout, pokud nebudou řešit svého Ducha. A řešit svého Ducha – to znamená, že člověk musí svému Duchu rozumět!** Musí vědět, co to je – Duch, jak je Duch v člověku přítomen.

Lidé neprožívají prožitky štěstí z toho důvodu, že ve své nevědomosti se snaží štěstí k sobě strhnout. Myslí si, že štěstí lze dosáhnout tím, že ho najdou někde kolem sebe anebo skrze něco, co je v jejich okolí. Ale to je cesta, jak štěstí v sobě zabijejí. Čím více se člověk bude rozhlížet kolem sebe, a bude se snažit skrze nějaké prostředky, které jsou kolem něj, se snažit vyvolávat pocity štěstí, radosti, tak tím více bude v sobě vyvolávat pocity neštěstí, protože to je naprosté popření vlastního života. Ať je to dovolená u moře, ať je to partner, ať to jsou nějaké tělesné prožitky jakéhokoliv druhu, tím nemůžete získat štěstí. **Člověk se musí dopracovat k tomu, že přímo on je štěstím!** Jak může štěstí získat štěstí skrze něco jiného? To je neřešitelné, to nejde. Když něco jsem, tak tím jsem. A ne že to, co jsem, budu získávat skrze něco jiného. Naše duše (psyché) je výsledkem interakce mezi těmito dvěma protipóly (Duch a hmota).

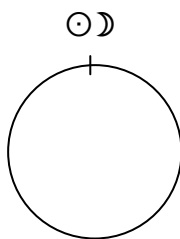
Většina lidí se snaží získat štěstí skrze hmotu. Myslí si, že když začnou hmotu přitahovat k sobě samému (oni neví, že ke svému Duchu), že tím získají štěstí. Tak to ale není. Hmota nemá jiný účel, než abyste na ni aplikovali svoje štěstí, čili sami sebe. Hmota je tu proto, abyste mohli někomu dávat svoje štěstí – sami sebe. Musíme změnit úplně a radikálně svůj postoj k životu. Ne že skrze hmotu budu mít prožitky štěstí, ale naopak – hmota je zde proto, abych já do ní své štěstí investoval.

Když jsme probírali na těchto seminářích jednotlivé živly, když jsme se bavili o zemi – o hmotě, vysvětloval jsem, že většina lidí si myslí, že hmota je jakoby protipól Ducha, ale není to tak, hmota je vyzařováním Ducha! Hmota je Duch, který vystupuje sám ze sebe a jde směrem ven! Jestliže chápeme, že Duch je ve své podstatě štěstí a radost, tak hmota by neměla být nic jiného než vyzařování radosti a štěstí! V duchovních vesmírech to tak je. Tam jakákoliv hmota svědčí o radosti Života! Když se bavíme o hmotě, musíme si uvědomit, že není hmota jako hmota. Když žijeme v podmínkách tohoto vesmíru, tato hmota je samozřejmě také vyzařováním určitého ducha, ale je to duch negativní. Tato hmota místo toho, aby svědčila o radosti a štěstí, tak tato hmota svědčí o neradosti a neštěstí, protože tato hmota je vyzařováním ducha, který je neradostný a nešťastný.

Konjunkce ve zvěrokruhu:

Jestliže chci hovořit o konjunkci, většina lidí, kteří se zabývají astrologií, když se řekne konjunkce, mají představu, že se ve zvěrokruhu nachází dvě tělesa, která jsou v jednom místě.

Astrologický (i astronomický) příklad – nov:

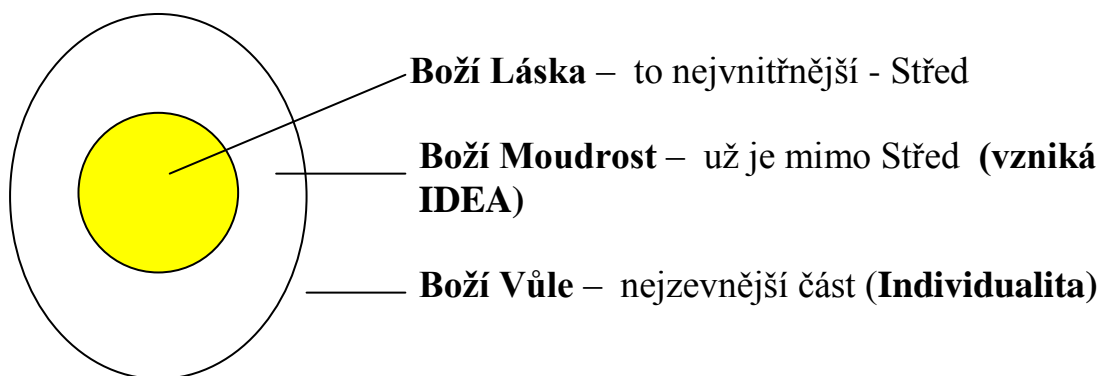
Když se ve zvěrokruhu někde nachází Slunce a na tomtéž místě se nachází Luna, říká se, že mezi Sluncem a Lunou je nulová vzdálenost, jsou v konjunkci. Tak se astrologicky vnímá konjunkce.

Je zde ale hlubší pozadí. Zvěrokruh odhaluje, že podstatou konjunkce je Beran. Konjunkce nese kvalitu znamení Berana. Abychom si to blíže vysvětlili, musíme si zopakovat, co znamení Berana představuje.

Podstata znamení Berana:

Jestliže všudypřítomné bytí (Já Jsem) sebe samo ze své všudypřítomnosti stáhne do jednoho ohniska, vzniká tvůrčí Duch (Kristus), což je vědomé sebevědomí. Je důležité si uvědomit ten rozdíl: Když živá bytost může být sebevědomá (Já Jsem), anebo může být vědomě sebevědomá (Já Jsem Já). Toto Já Jsem Já = tvůrčí Duch (Kristus).

Tvůrčí Já má tuto strukturu:

1. Láska = prožitek štěstí a radosti, který v sobě automaticky obsahuje chuť tvořit, hrát si. Jestliže existuje Láska – chuť tvořit, první, co musí udělat (a na co se musí přetransformovat) je, že si musí vytvořit určitou techniku, pomocí které budete tvořit.

2. Tato tvůrčí technika (když to aplikujeme na život) je určitý životní tvůrčí princip, což je **Idea**. Samozřejmě, že tyto ideje vznikají v druhé složce tvůrčího Já – v **Moudrosti**.

3. Jestliže máme k dispozici určitou tvůrčí techniku (Ideu), zbývá nám poslední věc: Tato tvůrčí technika se musí v dalším kroku transformovat na určitou Individualitu a teprve tato **Individualita** je osobně zodpovědná a je to prostředek (nástroj), skrze který se tvorba realizuje. Tyto Individuality vznikají v třetí a závěrečné kvalitě Stvořitele – tvůrčího Já a to je **Vůle**. V této okrajové vrstvě Stvořitele vznikají jednotlivé individuální skutečnosti, skrze které probíhá vlastní tvorba.

Víme, že tyto tři skutečnosti odpovídají třem ohnivým znamením:

Láska – souvisí se znamením **Lva**.

Tvorba tvůrčích technik, tvorba určitých **Idejí** – souvisí se znamením **Střelce**.

Vznik určitých **Individualit** odpovídá znamení **Berana**.

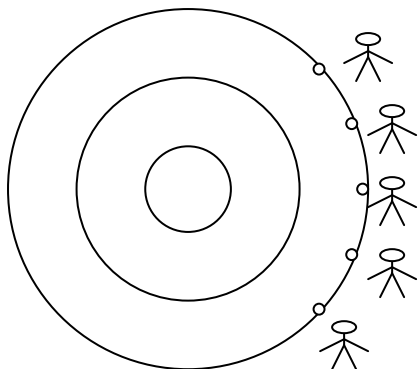
Cítím, že je zde velká duchovní nevědomost, lidé si dostatečně neuvědomují (když hovoří o Bohu), kdo to Bůh je. Nechápu, že Bůh má dvě složky, že Bůh se nachází ve dvou základních stavech:

1. Existuje netvůrčí Bůh, který pouze přebývá, existuje, ale je si sebe vědom.
2. Existuje Bůh ve stavu, kdy je navýsost tvůrčí.

Mnoho lidí, se kterými jsem se setkal, si myslí, že nejvyššího naplnění dosáhnou tehdy, když se setkají s tím Bohem netvůrčím. Ale to je zásadní omyl. Můžeme (ale to je pouze hypotetická možnost) říct, že tento tvůrčí Bůh je sám výsledkem tohoto netvůrčího Ducha. A kdybychom si to takto položili, má to určitou logiku: Jestliže tento tvůrčí Duch (Kristus) je produktem (následkem) něčeho, tak pokud chci poznat nejvyšší podstatu, tak by asi bylo logické hledat tu podstatu, ze které vznikl i samotný Kristus (tedy - hledat Já Jsem). Ale tento tvůrčí Duch nikdy v podstatě nevznikl. Mohlo by se zdát, že byl stav, kdy tento tvůrčí Duch nikdy neexistoval, ale On existoval stejně tak věčně jako Já Jsem (netvůrčí Duch). Proces vzniku tvůrčího Ducha jsem vysvětloval z jednoho důvodu, protože my to takto zažijeme. Když se v člověku probouzí Duch, tak to začne prožívat přesně v těchto fázích: nejdříve objevíte JSEM, Já JSEM, nakonec objevíte Já JSEM Já. Ale i kdybychom připustili, že i u samotného Boha to tak proběhlo (že bylo Já Jsem, ze kterého vznikl tvůrčí Duch), a říkal jsem, že tento tvůrčí Duch není nic jiného než orgasmus Boha. A jestliže jednou Bůh zažije orgasmus, tak už bez něho nemůže být (jednou zkusíš, podruhé už musíš). Když se Bůh dívá na tyto dvě složky (existenční polohy) impotentního a potentního Boha, Tak samozřejmě Boha samotného daleko více uspokojuje jeho tvůrčí složka, protože i v Bibli je napsáno (když si vezmeme tu existenční složku (Bůh-Otec), a tu tvůrčí složku nazveme Bůh-Syn), že veškerou moc na nebi a na zemi Otec předal svému Synu. To znamená, že jedině tento Syn – tvůrčí Duch je schopen tvořit – vytvářet.

Chci zdůraznit, že nemá smysl se zaobírat složkou netvůrčí – Já Jsem, ale veškerou svoji pozornost a mysl bychom měli zaměřit právě na tohoto tvůrčího Ducha – na tvůrčí Já a uvědomit si, že má tyto tři složky, a o jaké složky se jedná. Je zde Láska – chuť tvořit, ale pokud máte chuť tvořit, tak nic nevytvoříte, protože nestačí jen mít chuť tvořit, ale v první řadě musíte získat určitou tvůrčí techniku. Pokud nemáte tvůrčí techniku, nic neuděláte. Každý podnikatel musí mít podnikatelský záměr, což je určitý způsob tvorby. Tato tvůrčí technika je určitý princip neboli Idea, která vzniká ve složce Boží Moudrosti. Pokud máme tvůrčí techniku, musíme mít k dispozici někoho, skrze kterého se tato tvůrčí technika bude aplikovat. Potřebujete mít k dispozici určitou Individualitu, skrze kterou se tento tvůrčí proces bude realizovat a která ho bude realizovat. Z toho vyplývá, že každý člověk ve svém nitru obsahuje určitou tvůrčí Individualitu, což je určitá Božská Bytost, která vznikla ve sféře kristovské Vůle. Bůh nemůže tvořit, pokud nemá k dispozici někoho, kdo to dělá. Ten, kdo dělá Boží tvorbu, jsou jednotlivé Boží Individuality, které vznikly ve sféře Boží Vůle. Je podstatné vědět (a mnoho lidí si to neumí představit), když jim řeknu: Ano, Bůh je v celém vesmíru jeden, ale současně platí, že každý člověk má svého Boha. Tento náš soukromý osobní Bůh je právě určitá Božská Individualita, která vznikla ve sféře Božské Vůle. Tato skutečnost vysvětluje, proč je možné, aby se Kristus (tvůrčí Duch) mohl setkat s každým člověkem osobně. Když třeba člověk umírá, v okamžiku úmrtí mají lidé prožitek, že se jim

najednou objeví Bůh. To každý cítí, ale v daném okamžiku třeba umírá tisíc lidí. Tak jak je možné, že jeden Bůh se objevuje současně tisíci lidem? Je to možné z jednoho důvodu:

Jeden jediný Bůh vytváří jednotlivé božské Individuality a každá tato božská Individualita je v kontaktu s jedním jediným člověkem. Každý člověk může říct, že má svého vlastního Boha – svého osobního Krista a současně všechny tyto božské Bytosti vyvěrají z jedné jediné chuti tvořit – z jedné jediné Lásky.

Když člověk duchovně pracuje a když se Božství ve vás začíná postupně čím dál více zpřítomňovat, vyvrcholení toho je, až se setkáte se svým osobním Bohem, tam je prožitek největší blaženosti. Teprve když se tento osobní Bůh ve vás začne zpřítomňovat, je to zvláštní nádherný pocit, že je to Bůh jen pro mne a máte k tomuto Bohu naprosto osobní vztah. A hlavně – tento Bůh se vám jeví i jako lidská bytost. Zjistíte, že to není Bůh jakožto nějaký princip, že to není Bůh jakožto nějaká všudypřítomná skutečnost bez tvaru, ale že to je Bytost včetně tvaru, která má normální lidskou postavu.

K této božské Individualitě bych chtěl říct, že těchto Bytostí je spousta a každý člověk je v kontaktu s jednou z těchto božských Bytostí. Tato božská Bytost, božská Individualita je vaše pravé Já. Tyto jednotlivé božské Bytosti – Individuality (přičemž je každý v kontaktu s jednou z nich) jsou jednotlivé božské vlastnosti. Bůh má nekonečné množství vlastností, kvalit. Každá tato kvalita je vyobrazena jednou z těchto božských Individualit. Můžeme říci, že životní proces probíhá tak, že je zde chuť tvořit, která se musí v prvním kroku transformovat na určitou tvůrčí techniku, v dalším kroku se tato tvůrčí technika musí transformovat na určitou vlastnost neboli na určitou Individualitu. Teprve tehdy, když máte chuť tvořit a když máte tvůrčí techniku a tvůrčí Individualitu, může být nastartován jakýkoliv tvůrčí proces, dříve ne.

Zapamatujte si, že vesmír by nikdy nevznikl, pokud by neexistoval Bůh jako Individualita. Žádný neosobní Bůh nemůže stvořit vesmír, to nejde.

Líbí se mi na Swedenborgovi, který také říká tento argument: Kdyby Bůh nebyl člověkem, nemohl by vzniknout vesmír. Lidé nechápou podstatu Boha, je to naprosto proti lidské mysli, když se podívá na rozlehlost vesmíru, člověk si uvědomuje, jak je maličký proti vesmíru a právě tehdy má člověk pocit, že vesmír může stvořit cokoliv ale rozhodně ne člověk. Nakonec lidé zjistí, že i vesmír má podobu lidského těla, protože vesmír má podobu svého Stvořitele a Stvořitelem vesmíru je člověk – lidská bytost. Proto i vesmír musí mít tvar lidského těla, musí mít ledviny, játra, srdce, mozek, stejně jako to má lidské tělo.

Bůh by nemohl nic vytvořit, kdyby neexistovaly božské Individuality. Božská Individualita – osobní Kristus není nic jiného než zosobnělá (projevená) určitá Boží vlastnost, kvalita, kterou představuje určitá božská Bytost. Každý člověk ve svém srdci ukrývá právě jednu z těchto božských Bytostí. **Podstata pozemšťana je, aby ve svém životě člověk odhalil přítomnost této božské Bytosti ve svém srdci.** Pokud někdo tvrdí, že se zabývá duchovnem, nebo že dělá nějaké duchovní praktiky, ale bude vám tvrdit, že chce dosáhnout to

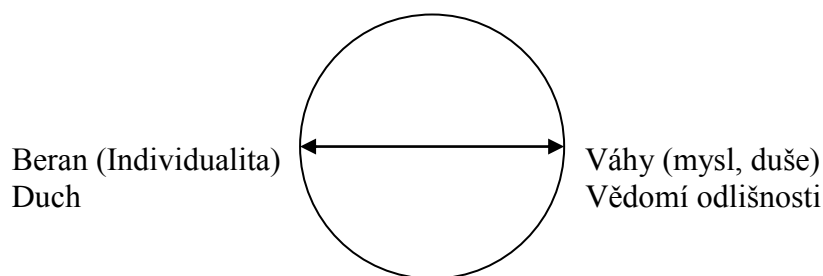
a to a to a to, a já se ho zeptám: Počkej a jedná se ti o to, abys objevil tuto božskou Bytost, která se nachází jenom v tvém srdci, děláš to? Pokud on řekne, že ne, tak vůbec nevede opravdový duchovní život, ale nějaký pseudoduchovní život. Konečným cílem duchovního procesu by mělo být odhalení této božské Bytosti v mém srdci, je to Bůh, je jeden jediný Bůh v celém vesmíru, ale současně existuje Bůh, který je určen jen pro mne osobně. Když pochopíme, že každý má svého osobního Boha (podstata znamená Berana – individuální skutečnost), tak **každý člověk, protože má svého individuálního Boha, musí tohoto Boha nacházet jiným způsobem. Teprve tehdy, když si toto uvědomíme, že každý člověk ve své podstatě musí nacházet Boha jiným způsobem, začnete tušit užitečnost astrologie a horoskopu.**

Jakýkoliv tvůrčí proces u Boha a v životě, ve vesmíru, nemůže probíhat dříve než v tvůrčím Bohu neproběhne proces, kdy chuť tvořit se změní na tvůrčí techniku – Ideu, která se změní v určitou Individualitu – zosobnělou božskou vlastnost. Těchto božských Individualit je spousta, protože Bůh má v sobě nekonečné množství kvalit, a každý člověk je v kontaktu s určitou, jemu vlastní božskou Individualitou. Jestliže existuje určitá božská kvalita, vlastnost, Individualita (specifická neopakovatelná skutečnost), jak zjistíte, v čem je její neopakovatelnost? Jestliže existuje nějaká specifická, jedinečná, neopakovatelná skutečnost, tato skutečnost chce být poznána. Individualita se skrze sama sebe nemůže poznat, v čem je její jedinečnost, k tomu potřebuje nástroj. Každý z vás cítí, že je živý a že je nějak jedinečný, nikdo jiný takový stejný neexistuje. Představte si, že v životě neuvidíte zrcadlo a nikdy byste se neuviděli, jak vypadáte.

Poznámka posluchače: To by bylo dobře...

J.P.: Nebylo by to dobře, protože život v tobě by sám vyhledával nějaké zrcadlo, protože život se chce poznat! Život chce vědět, jak vypadá.

Jak může jednotlivá božská Bytost (Individualita) zjistit, jak vlastně vypadá, jaká je? Pomocí čeho? Musí mít možnost se na sebe podívat. Pokud jsme naprosto ztotožněný sám se sebou, tak se nikdy neuvidím. Znáte to všichni: Když jste neustále 24 hodin jen sami se sebou, tak vaše kvality vám budou připadat jako samozřejmé a ani si neuvědomíte, že takovou nějakou kvalitu máte. Kdy si začnete uvědomovat, že vaše kvalita je nějak specifická? Teprve tehdy, až se dostanete do určitých vztahů s jinými skutečnostmi. Co je vědomí vztahů? Mysl. Bez mysli je nemyslitelné, abyste si uvědomili, v čem spočívá výjimečná kvalita určité Individuality. Mysl slouží tvůrčímu Duchu (Bohu) jako zrcadlo, ve kterém On vidí sám sebe, mysl jsou božské oči. Každá Individualita nemůže existovat bez duše (mysli).

Duch bez duše nemůže existovat. Kdyby Duch neměl k dispozici duši, tak by nepoznával sám sebe, nepoznal by, v čem je jeho jedinečnost, specifčnost. Může to vidět teprve ve své mysli a mysl je vědomí vztahů, proto vždycky v kontaktu s jinými skutečnostmi se začínáme vzájemně ohmatávat a uvědomovat si, v čem jsme rozdílní. Bez vědomí odlišnosti by nikdo nepoznal, v čem spočívá jedinečnost. Opozice říká, že jedno nemůže existovat bez druhého. Božská Individualita (Beran) nemůže existovat bez vědomí odlišnosti, vztahů (Váhy - duše).

Kdyby někdo neměl zrcadlo, neuvědomoval by si, v čem je jeho specifičnost. Vazba Duch – duše také vysvětluje vztah mezi mužem a ženou.

Jestliže božské Bytosti jsou rozdílné, každý představuje jinou specifickou božskou vlastnost, je jasné, že každý individuální Duch potřebuje jinou duši. **Každá duše musí mít specifické kvality, aby mohla vzrcadlit specifičnost určitého tvůrčího Ducha.**

První kapitola GENESIS (stvoření světa v šesti dnech) končí stvořením člověka, kdy je napsáno: I řekl Bůh: Učiňme člověka k obrazu svému, muže a ženu stvořil jej... Jeden Bůh mluví v množném čísle. Je jeden Bůh, ale je spousta božských Individualit. Vysvětluje to, že člověk je spojením božského Ducha, který má k dispozici duši. Muž – Duch, žena – duše. V okamžiku, kdy vznikly tyto božské Individuality, samozřejmě hned dostaly k dispozici svoji duši, aby mohly vnímat svoji jedinečnost. Když jsme si popisovali proces, kdy původní Bůh (Já Jsem) se změnil na tvůrčího Ducha, který má chuť tvořit a který je šťastný a blažený a cítí potřebu se o tento stav podělit, tak je jasné, že tento tvůrčí Bůh chce mít někoho, s kým to může sdílet. Zde je problém, když On se nastartuje, začne tvořit, proběhne tato posloupnost (chuť tvořit – tvůrčí technika – Individuality), tak tyto Individuality dostaly k dispozici duše, ale přesto, že to byly rozdílné Individuality, které mohly prožívat svoji rozdílnost skrze mysl, a mohly vstupovat do různých vztahů, tak pořád bylo silné vědomí – jsme součástí jedné Bytosti. Ta původní duše – mysl měla zákonitě schopnost vyobrazovat, že každý ten Duch je jiný, specifický, ale pořád bylo silné vědomí, že jsme součástí jedné, jediné Bytosti. Takže i když bylo už hodně Bohů, pořád byl jenom jeden. A jestliže jste jeden, tak s kým chcete sdílet své kvality? V Bohu byla zákonitě obsažena potřeba, a by toto silné vědomí jednoty bylo rozbito – odstraněno. Láska nemůže dostatečně probíhat, pokud jste dva, ale současně máte pocit, že jste jeden. Láska může probíhat na plné pecky, když jsou dvě samostatné živé bytosti. Z toho důvodu probíhal proces, který popisuje druhá kapitola, kdy Adamovi byla stvořena žena, to znamená, že původní mysl (duše) byla odstraněna a byla vytvořena nová duše, která už měla v sobě zárodek, že se začneme vnímat, že jsme navzájem oddělené bytosti. Ale aby vědomí vzájemné oddělenosti, jednak, že jsou od sebe odděleni lidé, ale také, že člověk je oddělený od svého Tvůrce (Ducha), to mohlo proběhnout až ve speciálních hmotných podmínkách, které máme zde. Teprve tady díky tomu, že tato hmota má tuto úžasnou vlastnost, že vytváří pocit absolutní separace, duše (mysl) se mohla plně ponořit a poměrně mohla prožívat pocit absolutní oddělenosti.

Jestliže jsme byli někdy u Boha, proč došlo k pádu? Proč jsme od Boha odpadli a octli se v úplně opačných podmínkách a potom se máme vracet zpět? Jakou to má logiku? Pokud by to mělo smysl, že se vrátím do původních podmínek, kde jsem začínal svoji existenci, tak to by byla zbytečná oklika. Proč toto vše zažívat? Důvod to má: Zpočátku jsme byli jednotliví Boží synové (Bytosti). Uvědomovali jsme si svoje jedinečné kvality, že jsme jedinečná kvalita Boha. Ale měli jsme silný pocit vědomí jednoty. Měli jsme stále silný pocit, že jsme jeden, i když nás bylo víc. Když jste jeden, nemůžete na plný plyn prožívat Lásku. Láska se zažívá mnohem intenzivněji, když Ji sdílí dvě samostatné, na sobě nezávislé jednotky. A právě proto muselo dojít k tomuto odpadnutí, aby každý z nás určitou část své existence sebe prožíval jako samostatnou jednotku, která je oddělena od zbytku. Jednak, že člověk vnímá jiného člověka, že to je samostatná, oddělená skutečnost a také, že člověk se vnímá oddělený i od svého Stvořitele, svého Ducha. Jestliže se člověk myšlenkově a emočně stabilizuje v tomto pocitu samostatné existence (vytvoří si svoji pozemskou osobnost), teprve tehdy se může nastartovat cesta zpět – ke svému pravému Já – ke kontaktu s touto božskou Bytostí, kterou mám ve svém srdci, protože až se setkám se svým Bohem, budu mít už vytvořenou tuto osobnost, která nebude ztracena, ale která bude použita k tomu, že skrze tuto osobnost opravdu tito jednotliví Boží synové se budou vnímat jako jednotliví samostatní Bohové, kteří mají naprosto svou individuální samostatnou existenci jako kdyby úplně nezávislou na tom prapůvodním Zdroji všeho. Teprve tehdy dojde k tomu, že z původně jediného Boha vznikne

více Bohů. Když bude více Bohů, teprve potom bude daleko větší prostor pro sdílení Lásky (tvořivosti). Je to jednoduchý princip: Když jsem sám – jediný, nemůžu sdílet Lásku natolik intenzivně, než pokud jsme dva, tři, čtyři, pět... Abych toho dosáhl, že z původní jediné bytosti jsem vytvořil více Bytostí, musel jsem vytvořit takový svět, ve kterém je naprosto dominantní vědomí separace. Vědomí separace není nikde tak intenzivní, jako v prostředí hmoty této planety. Teprve v tomto hmotném prostředí se může vypěstovat naše duše, která myslí v podmínkách separace, a na základě toho se vytvoří i naše osobnost, emoční tělo, které se cítí v podmínkách separace. Tím se rozvíjí naše duše a naše osobnost, která v sobě obsahuje samostatnost. Pokud pochopíme tuto podstatu veškerého životního procesu v podmínkách této planety, proč se to všechno odehrává, teprve tehdy můžete začít doceňovat i podstatu horoskopu.

Konjunkce ve své podstatě je nejdůležitější aspekt. **Konjunkce má kvalitu znamení Berana, což je vědomí individuální, specifické existence. Beran je živel ohně, což je složka tvůrčího Ducha. Nyní jsme si odpověděli, k čemu slouží horoskop. Jestliže někdo neřeší svého Ducha, tak se o astrologii vůbec nemusí zajímat. A pokud někdo neřeší svého Ducha – přítomnost specifické božské Bytosti ve svém nitru, a pokud se přesto zabývá horoskopy a astrologií, potažmo i dalšími věcmi, samozřejmě bude docházet k falešným závěrům.** Ten člověk si začne něco nalhávat., vytvoří se úplná pseudoastrologie. Horoskop má jediné správné použití - pokud člověk pracuje na rozvoji vědomí vlastního Ducha. Jinak je astrologie neužitečná, zbytečná. Pokud má někdo pocit, že není zbytečná, že ji může aplikovat na jiné skutečnosti než na rozvoj svého Ducha a duchovního vědomí, ať si ji používá, ale každopádně si začne něco nalhávat.

Duch se neobejde bez duše, duše musí mít specifické kvality, aby byla schopna vyobrazit Ducha, se kterým je ve spojení. Každá duše musí mít specifické kvality, které jsou dány kvalitou jejího Ducha. Současně zde probíhá proces, který probíhal i zde na zemi, že musela vzniknout duše, která umožní Duchu mít pocit, že je absolutně samostatný a nezávislý na svém Zdroji.

Pozemská duše musí splnit dvě kvality:

- 1. Prvním posláním je (a to mají společné všechny duše v celém vesmíru, v hmotném i duchovním), že každá duše musí mít takové kvality, aby mohla vyobrazovat specifického Ducha, se kterým je ve spojení a kterému slouží jako zrcadlo.**
- 2. Pozemská duše musí v sobě vypěstovat schopnost vědomé samostatnosti a oddělenosti.** Nesmíme se vnímat, že jsme součástí jedné Bytosti, ale naše pozemská duše nám musí dávat vědomí samostatnosti, které se mohlo vypěstovat pouze zde, na této planetě, v takové intenzitě, jak to máme my, pozemšťané.

Naše mysl musí splnit tyto dva požadavky než se vrátí do kontaktu se svým duchovním Já.

Většina lidí, kteří se zabývají astrologií, tak když se řekne slovo konjunkce, mají na mysli primárně to, že se dvě planety nacházejí ve zvěrokruhu na stejném místě. Ale to není primární význam konjunkce. Primární význam konjunkce je, když jsme si vysvětlili, že konjunkce významově odpovídá znamení Berana, to znamená brát na vědomí existenci specifické kvality. Když máte zvěrokruh, který obsahuje dvanáct základních kvalit života, dvanáct aspektů vědomí, primární význam konjunkce je, že zapomenete na zvěrokruh se vším, co obsahuje, ale zaměříte pozornost jen na jednu jedinou skutečnost. Z celku si vyberete jednu kvalitu a plně se svým vědomím zaměříte na určitou specifickou skutečnost. Když se takto

zaměříte pouze na znamení Berana, udělali jste konjunkci. Specifický Beran má přímo tento význam – vědomí existence jediné skutečnosti. Ostatní vás nezajímá. Pokud se zaměříte pouze na Býka a ostatní kvality vás přestanou zajímat, Býk je schopnost se projevit navenek určitou tvůrčí činností, také jste udělali konjunkci. Máte k dispozici množství různých skutečností, ale zaměříte se pouze na jednu z nich, to je Beran – začnete naplno vnímat neopakovatelnost jedné skutečnosti, to je konjunkce. Vůbec nehovořím o dvou planetách, že se dostaly na stejné místo a tím pádem vytvořily konjunkci.

Konjunkce je o tom, že máte různé množství skutečností, ale vy přestanete vnímat toto široké spektrum, ale zaměříte se pouze na jednu jedinou specifickou skutečnost.

Když se budu zabírat jen kvalitou Lva, tak jsem udělal se Lvem konjunkci. Když na všechno zapomenou a začnu se zabírat jenom Štírem, tak jsem udělal konjunkci se Štírem.

Když jsme se bavili, proč jsou lidé nešťastní, říkal jsem, že štěstí ne že je stále v nás, ale přímo my jste šťastní! Chápete paradox, že když štěstí začne hledat kolem sebe štěstí, že musíte být zákonitě nešťastní? V čem je problém, když jsme přímo šťastní? Protože tato božská jednotlivá Individualita je určitá zosobnělá božská kvalita, a můžeme říct, že tento osobní Kristus, tato božská bytost, kterou máme každý ve svém srdci, je určitý aspekt, podoba štěstí. Naše pravé Já (Individualita) je určitá forma štěstí, určitý způsob prožívání šťastného života. Pokud ale neumíme toto štěstí projevit směrem ven, jako kdyby nebylo. Pokud chcete něco projevit ven, musíte mít nástroj, pomocí kterého můžete to něco vyvádět směrem ven. Nástrojem je naše duše, se kterou souvisí emotivita, protože emotivita (osobnost) je tělem naší duše. **Podstatou života je, že člověk rozvíjí svoji duši, aby mohl projevit svého Ducha.** Náš Duch je dokonalý, není na něm co vylepšovat, ale musíte tuto dokonalost umět projevit směrem ven a abyste ji mohli projevit směrem ven, k tomu musíte mít nástroj, který si musíte vytvořit. Náš Duch už měl tento nástroj, když jsme ještě byli v ráji, či když jsme byli stvořeni, už jsme měli dokonalou duši, ale tato dokonalá duše byla tak dokonalá, že v sobě zahrnovala vědomí jednoty a my jsme se stále vnímali jako jedna Bytost, což bylo nežádoucí, protože pro sdílení Lásky potřebujeme mít pocit, že je nás víc. Nás bylo víc, protože byly jednotlivé boží Bytosti (Individuality), ale stále bylo dominantní vědomí jednoty. Potřebovali jsme se dostat do situace, kdy budeme mít duši neboli mysl, která v sobě neobsahuje vědomí jednoty, že je právě naopak dominantní vědomí separace, a to mohlo být jedině v podmínkách této planety – prožívat a pěstovat takovou mysl. Toto je dobré si uvědomit, proč musíme rozvíjet naši duši – protože duše, kterou máme nyní k dispozici, vycházela z původní pozice separace. Z toho už začínáme tušit, o čem je horoskop.

Konjunkce v horoskopu:

Kolik máš v horoskopu konjunkcí?

Odpověď posluchačky: Asi 5.

J.P.: Každý člověk má minimálně deset konjunkcí. Každá planeta svým umístěním v jednom znamení je jedna konjunkce, bez ohledu na to, jestli je vedle ni nějaká jiná planeta. Jestliže mám Saturna ve Střelci, tak Saturn je v konjunkci se Střelcem. Konjunkce není jenom o tom, že jsou dvě planety na jednom místě, ale každé umístění určité planety v horoskopu (zvěrokruhu) je samostatná konjunkce. Proč má každý člověk planety umístěny tak, jak je má umístěny? Proč má někdo Slunce v Beran, někdo v Panně atd.? Účelem života je dostat se do kontaktu se svým pravým Já – tvůrčím Duchem, který sídlí v srdci. Tento Duch představuje specifickou určitou kvalitu z Boha. K tomu potřebujete mít odpovídající duši. Jednotlivá lidská duše musí mít takové kvality, aby byla schopna vyobrazit svého specifického božského Ducha, a každá lidská duše má za sebou nějaký předcházející vývoj. Vy to nevíte, ale váš osobní Kristus to ví. On přesně ví, jaké kvality musí vaše duše v této inkarnaci rozvíjet, aby se co nejrychleji dostala do kontaktu se svým Bohem.

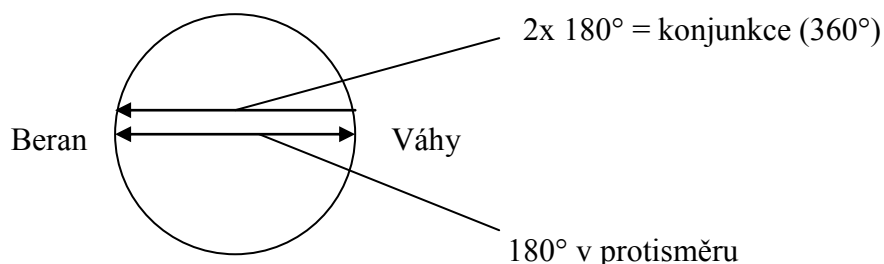
Zopakují: Existuje božská Bytost, která se nemůže navenek projevit, pokud nemá odpovídající duši, protože duše je prostředek, skrze který se může Duch projevovat navenek. To je jedna věc. Druhá věc je, že každá duše už má za sebou určitý vývoj. Horoskop každého člověka je výsledkem těchto dvou skutečností. Je zohledněn váš předcházející vývoj a na základě vašeho předcházejícího vývoje vaší duše váš Duch ví, na co se má v této inkarnaci v tomto pozemském světě zaměřit, aby co nejrychleji byla připravena na kontakt se svým Duchem. Naše duše musí stejně jako Bůh (protože všechno nese kvalitu svého Zdroje), to znamená, že to, co obsahuje Bůh, se musí odrážet na našem těle i na naší duši. Všechno kopíruje Boha. Jestliže Bůh obsahuje dvanáct kvalit, duše také obsahuje dvanáct kvalit. Duše musí být schopna umět vzrcadlit jakoukoliv kvalitu z Boha.

Proč má někdo Saturna ve Štřelci? Proč ho nemá v Panně, Vahách či Štíru? Protože Saturn je ve spojení (je vládcem) s Kozorohem, což je princip se projevit navenek, což je důležitá vlastnost. Kozoroh je schopnost samostatné existence. Na základě toho, že vaše pravé Já ví, jak jste se rozvíjeli před touto inkarnací, a vaše pravé Já ví, jaká je vaše specifická božská kvalita, tak ví, aby mohlo svoji specifičnost projevit specifickou duší, že schopnost projevovat se navenek a schopnost být samostatný se nejlépe bude rozvíjet tím, že se bude člověk snažit být extrovertní ve filozofických a náboženských věcech. Ten člověk by mohl mít Saturna kdekoli, ale tam by se ta duše nevyvíjela právě tím směrem, aby to bylo vhodné pro toho Ducha, ke kterému ona patří. To znamená, jestliže má někdo Slunce v Beranu, tak to není o tom, že já jsem Beran, ale mé vyšší Já ví, že co se týče rozvoje mé duše, aby byla vhodným nástrojem k projevení se mého Ducha, tak Slunce je vládce Lva, což je tvořivost, schopnost umět se radovat a být šťastný, takže tato schopnost radovat se a být šťastný se bude nejlépe rozvíjet v kontaktu s kvalitou Berana. Schopnost tvořivosti se musí zaměřit u této duše v první řadě na vědomí individuální existence. Já musím tvořit takovým způsobem, či má duše se musí rozvíjet tak, že se musím učit tvořit individuálním způsobem. To je nejvhodnější cesta, jak se moje duše může rozvíjet směrem, abych byl použitelný pro svého Ducha. Horoskop je o tom, že je člověk, který chce vědomě pracovat na svém duchovním vývoji a že duchovní vývoj spočívá v tom, že rozvíjím svoji duši tak, aby tato duše byla vhodně přizpůsobena specifické božské Bytosti, která sídlí v každém člověku. Člověk musí dát své božské Bytosti přiměřený šat. Tato božská Bytost ví, do jaké duše se chce odít. **Horoskop říká, kterým směrem se má duše vyvíjet, aby byla vhodným nástrojem pro svého Ducha.** Když člověk nezná svůj horoskop a ani se nezajímá o horoskop a astrologii, ale intenzivně pracuje na kontaktu se svým vyšším Já, zjistíte, když přehodnotíte svůj určitý dosavadní duchovní vývoj, že během cesty nalézání svého božského Já jste v sobě začali pěstovat určité kvality neboli projevovat určité kvality, které jsou přesně zobrazeny ve vašem horoskopu. Pokud člověk bez znalosti svého horoskopu nastoupí naprosto zodpovědně a vážně cestu ke svému vyššímu, božskému Já, nakonec zjistíte, že začnete projevovat takové kvality, když se později začnete zabývat svým horoskopem, že přesně tak máte namodelovaný horoskop. Jestliže někdo hledá své vyšší Já, a navíc – se zabývá astrologií, tak má tu výhodu, že přesně ví, kam má směřovat svoji duši. Mnoho lidí chce využít horoskop k tomu, aby monitorovaly své pozemské podmínky. Ale horoskop není o pozemských podmínkách, ale o vaší duši. Existují dva extrémy – Ducha a hmota, a duše (psyché) je výsledkem interakce mezi Duchem a hmotou. Jestliže někdo bere jako svou životní prioritu hmotu, tak samozřejmě, pokud se zajímá o astrologii, bude chtít astrologii používat jenom pro hmotné účely. Ale o tom není horoskop. Ten, kdo se zajímá o Ducha, se bude snažit astrologii použít k duchovním účelům.

Pokud hodnotíme problematiku konjunkce, hodnotíme důležité duchovní skutečnosti. Je to vztah mezi Duchem a duší, a abychom pochopili vztah mezi Duchem a duší, musíme právě v první řadě pochopit Ducha, protože Duch je jeden, ale současně má mnoho podob. V rámci jednoho jediného Ducha vzniká nekonečné množství duchovních kvalit

(Individualit). Každá duchovní Individualita potřebuje (aby se mohla projevit její jedinečnost) mít specifickou duši. Teprve duše je schopna vyobrazovat určité kvality. Teprve v zrcadle něco vidím.

Konjunkce řeší zásadní moment v horoskopu – umístění planet ve znameních. Každá planeta tím, jak je umístěna, je konjunkce. Když jsme řešili jednotlivé úhlové vzdálenosti, postupoval jsem tak, že jsem bral třeba 30° v protisměru a ve směru hod. ručiček. Není to je jedna kvalita, ale dvě, buď ve směru anebo v protisměru. Každý tento úhel má jiný význam. To samé platí i pro konjunkci. Musíme ji brát v jednom i druhém směru. To se projevuje tak, že máme 180° v protisměru, což je opozice, a s opozicí souvisí 180° ve směru, což je konjunkce.

Konjunkce a opozice bezprostředně spolu souvisí.

Opozice je $1 \times 180^\circ$

Konjunkce je $2 \times 180^\circ = 360^\circ$

Podstatou opozice je, že existují dvě skutečnosti, přičemž jedna nemůže existovat bez druhé. Existuje skutečnost, která je podmíněna skutečností, která je opačná. Mince by neexistovala, pokud by neměla rub a líc. Konjunkce je podmíněna opozicí a opozice je podmíněna konjunkcí. Proč je zvěrokruh a proč jsou planety? Proč nám nestačí jen zvěrokruh a nebo jen planety? Proč je nosnou podstatou horoskopu umístění planet ve znamení? Jestliže Beran je existence jedinečné skutečnosti, jste schopni vnímat, v čem spočívá jedinečnost něčeho, pokud nemáte k dispozici vztahy? Představte si (hypotetický příklad), že existuje jedinečná skutečnost, která se jmenuje Milan Černoch a vytvořil bych milion úplně stejných Milanů Černochů. Budete vnímat, v čem jste jedineční? To nejde. Jedinečnost se může projevit jedině v kontaktu s něčím odlišným. To znamená, že jedinečnost je nemyslitelná bez světa odlišnosti. Protože každý božský Duch, který sídlí v jednotlivém člověku, je jedinečný, potřebuje svět vztahů a to je naše mysl. Jedinečnost bez vztahů je nemyslitelná. Beran je jedinečnost a je to podstata konjunkce, tak konjunkce bez vztahů je nemyslitelná. Beran je nemyslitelný bez Vah, to spolu souvisí. Božský Duch bez duše je nemyslitelný.

Představte si, že budete mít jen zvěrokruh. Někdo vám udělá horoskop a bude tam jen zvěrokruh. A jestliže přijde za mnou deset lidí, a všichni budou mít jen zvěrokruh bez planet, tak bych řekl, že jsou všichni stejní. Kde je jejich jedinečnost? Jedinečnost souvisí se vztahy. Je jasné, že pokud chcete do horoskopu dostat jedinečnost, musíte do horoskopu dostat svět vztahů. Pokud chcete, aby měl někdo svůj jedinečný horoskop, musíte do něj dostat svět vztahů. Polarita Beran Váhy říká, že jedinečná bytost (Beran) nemůže existovat bez Vah (vztahy). Zvěrokruh představuje 12 božských kvalit. Když budete vnímat zvěrokruh jako celek, vnímáte kruh. Když začnete vnímat jednotlivé kvality, budete vnímat jednotlivé individuální skutečnosti, ale nevnímáte tam jedinečnost, která vzniká, až budete mít svět vztahů. Svět vztahů tam dostanete tím, že musíte mezi těmito jednotlivými skutečnostmi vytvořit svět vztahů – tím, že máme planety. Přijde za mnou deset lidí a budou mít přesný horoskop, který bude vypadat takto:

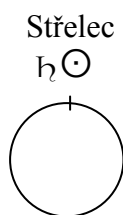
Je tam nějaká jedinečnost? Všichni to mají stejné. Protože jestli má každé znamení svoji vládnoucí planetu, to je jen ukazováček. Každé znamení má svůj ukazováček. Pokud má každé znamení svůj ukazováček, který je zaměřen na mne, a jestliže Blížencům vládne Merkur, a jestliže svým ukazováčkem ukazuje na sebe (Merkur stojí ve svém znamení), tak pořád to znamení zůstává samo sebou a není vytvořen svět vztahů. Kde není svět vztahů, není individuální skutečnost. Když by nebyla individuální skutečnost, neexistuje ani vesmír, protože vesmír existuje pouze díky tomu, že v Bohu vznikly jednotlivé Individuality. A každá Individualita potřebuje svoji specifickou duši (určitý vztah). Pokud se nezačnou vytvářet vztahy mezi jednotlivými znameními, nemůže vzniknout individualizovaná skutečnost. A aby se mezi jednotlivými znameními začaly vytvářet vztahy, musí se vzájemně proplétat. Teprve až znamení získají možnost mezi sebou vytvářet vzájemné vztahy, teprve tehdy vznikne individualizovaná záležitost. Kdyby se život obešel bez individualizovaných skutečností, nemusí vůbec v horoskopu existovat planety, stačí jen zvěrokruh. Ale život by nevznikl, kdyby předtím nevznikal nějaká Individualita, je jasné, že pokud Individualita potřebuje vztahy, musí mezi jednotlivými znameními vztahy vytvářet. A aby se vytvářely vztahy, každé znamení musí mít jakoby svůj ukazováček, nějakou svoji prodlouženou ruku, která může ukazovat na jiné znamení, tím pádem každé znamení má možnost vstupovat do vztahu s jiným znaméním. Tímto prostředkem jsou planety. To je důvod (protože každý člověk nese ve svém nitru individuální božskou skutečnost, proto musí mít každý člověk specifickou duši, pomocí které se tato božská Bytost může projevat) proč každý člověk má ve svém horoskopu jiné postavení planet.

Když se zaměříme na Lva: Lev vždy zůstane Lvem. Každý člověk má ve svém horoskopu znamení Lva. Lev je naše schopnost být tvořivý, cítit v životě radost a štěstí. Ale u každého člověka (přesněji řečeno: u jeho duše) naše božské Já ví, jak se tato schopnost má rozvíjet a v jakých podmínkách nebo skrze kterou jinou kvalitu. Horoskop není o tom, že se někdo narodil za určité konstelace, proto takový musí být. Lidská duše se narodila do přesně stanovených podmínek a božský Duch, který sídlí v té dané duši přesně věděl, jak má ta duše se rozvíjet. Jestliže chceme zažívat ve svém životě radost + štěstí a objevit zdroj tvůrčí Energie, každá duše to objeví a rozvine jiným způsobem, protože každá duše má za sebou nějaký jiný předcházející vývoj a navíc – každá duše v sobě obsahuje jiného tvůrčího Ducha. Tento tvůrčí Duch všechno toto zohledňuje a zohledňuje svoji vlastní kvalitu, proto dobře ví,

že v podmínkách této pozemské inkarnace největší účinnost v rozvoji duše bude, když Lev u této konkrétní duše se bude rozvíjet skrze určitou kvalitu a to je třeba v případě, když má někdo Slunce v Beranu – že takový člověk se bude snažit tvořit z pozice své individuální existence. Tento člověk tím, že si bude uvědomovat svoji jedinečnost, nejlépe bude rozvíjet svůj tvůrčí potenciál. Lev zůstane Lvem, ale ví, že v této inkarnaci se nejlépe rozvine tím, že bude sjednocen (v konjunkci) s jinou kvalitou. Nyní jen záleží na člověku, zda tuto informaci přijme za svou a jestli s touto informací něco udělá, to je naše volba. Když má někdo Slunce v Beranu, může zdroj své radosti hledat třeba ve Štíru či jinde, každý má svobodnou volbu, ale naše vyšší Já nám dává informaci, že když se zaměří moje tvořivost na tuto kvalitu (Berana), a bude se rozvíjet v kontextu s ní, tvoje tvořivost dosáhne maxima a navíc-takováto tvořivost, vhodně rozvíjená je vhodná pro nejrychlejší kontakt mé duše se MNOU – vyšším Já. Ale to záleží na nás, jestli tuto informaci přijmeme či ne. I kdyby člověk neznal svůj horoskop, a ani by ho nechtěl znát, tak jestliže člověk nastoupí cestu ke svému tvůrčímu Já, stejně zjistí, že začne projevoval Slunce v Beranu. Když potkám jiného člověka, který má Slunce ve Štíru, tak se také může snažit realizovat takovým způsobem, že se bude snažit vystupovat jako nějaká Individualita (Beran), ale jeho Já ví, co má jeho duše za sebou, jaký vývoj a ví, jaké má specifické tvůrčí kvality a ví, že pro tuto duši bude nejlepší, když schopnost radovat se, tvořit a zažívat štěstí se zaměří a začne působit skrze kvalitu Štíra. To znamená, že takový člověk udělá nejlépe, jestliže začne svůj tvůrčí potenciál do takové oblasti, kde bude v sobě vyvolávat hluboké emoční citění, ale i ve spojení s jinými lidmi. A současně, když bude tvořivě působit v takovém prostředí, kde pracuje skupina. Jestliže Slunce v Beranu říká, že by se měl takový člověk zaměřit na tvůrčí procesy, kdy bude figurovat jako Individualita, tak pro znamení Štíra bude lepší když bude pracovat v nějaké skupině. Proto existuje umístění planet ve znameních. Kdyby neexistovaly planety ve zvěrokruhu, nebylo by možné vytvářet vztahy mezi jednotlivými znameními a kde není vztah mezi kvalitami, není možné, aby byla nějaká jedinečnost. A kde není jedinečnost, není ani život. **Život je nemyslitelný bez procesu individualizace. Teprve když vznikne specifická kvalita, může se nastartovat tvůrčí proces.** Tam, kde je specifická kvalita, musí být nástroj, aby tato kvalita mohla být vnímatelná, a to je duše. Vztah Duch a duše je současně vztah jedinečnost a vztah. Jedinečnost vzniká v Duchu a vědomí vztahů nám umožňuje duše. V horoskopu nám tyto dvě skutečnosti dává to, že planeta je v konjunkci s určitým znamením, když řeknu, že Saturn je ve Střelci, tak můžu říci, že Saturn je v konjunkci se zn. Střelce a tím pádem vzniká jedinečná skutečnost, ale současně vzniká vztah a tím pádem se vytvořil vztah mezi těmito dvěma znameními (Střelec a Kozoroh), protože tato kvalita se nejlépe bude rozvíjet skrze tuto další kvalitu.

Když se řekne konjunkce, většina lidí astrologů mají představu, že dvě planety se dostaly do stejného místa. To je další úroveň konjunkce.

Příklad: Pokud se dostanou dvě planety na stejné místo, říká nám to, že Saturn vládne Kozorohu, a Slunce vládne Lvu, takže Kozoroh a Lev mají něco společného.

Tím, že mají něco společného, se dostávají do konjunkce. Mají společné to, že jejich vývoj bude nejúčinnější, když se budou rozvíjet v první řadě skrze kvalitu Střelce. Naše vyšší Já to ví, proč daná duše udělá nejlépe, když její tvořivost a její schopnost se projevoval a

manifestovat navenek a projevit svou samostatnost se projeví v oblasti ideologické – ve světě idejí. Jestliže se Saturn u někoho nachází ve Střelci, už to je konjunkce. Jestliže má někdo Slunce ve Střelci, je to konjunkce. Ale jestliže má někdo Slunce a Saturn na stejném místě, tak to je konjunkce „o oktávu výš“. Toto umístění nám říká, že Kozoroh a Lev mají něco společného, dostaly se do konjunkce. Společné mají to, že obě kvality se nejlépe budou rozvíjet skrze kvalitu Střelce. Pokud někdo zná poučky astrologie, že u konjunkce je důležité, jaké planety se setkají, tak většina lidí by řeklo, že když se setká Slunce a Saturn, že je to nedobré, že to člověku ubírá životní energii, že se takový člověk těžce prosazuje, ale to není pravda. Obě planety ve Střelci ukazují, že mají společný úkol. Jestliže byste rozvíjeli Slunce skrze Střelce, ale Saturn ne, tak tím pádem blokujete i to Slunce. To není úkol pro jednoho z nich, ale je to společný úkol pro obě kvality. Pokud byste rozvíjeli jen jednu kvalitu a druhou ne, tak obě budou mít problémy.

Když dělám astrologii v Havířově, je tam jedna holka, která má konstelaci, má Jupiter, Uran, Venuši, Slunce a Merkur v konjunkci ve Vahách. Může to být v životě dost velký problém, protože se zde vytvořila megakonjunkce, jinými slovy: Merkur vládne Blížencům a Panně, Slunce vládne Lvu, Venuše vládne Býku a Vahám, Uran vládne Vodnári a Jupiter vládne Střelci, čili 7 znamení má něco společného. Jejich rozvoj v tomto životě by se měl orientovat na kvalitu Vah, to znamená, že takový člověk musí v první řadě rozvíjet své vztahové vědomí a svou vnímavost pro odlišnost. U té holky se to projevuje tak, že neustále vstupuje do prapodivných vztahů. Jednoho týpka má v base, začala si s dalším, který má 18 let (ona má přes 30), teď zase začala vztah s někým jiným, teď neví, co má dělat, protože ten, co je v base, má deprese, a ona není schopna mu to říct, že by ten vztah chtěla ukončit atd. Tyto planety se mají rozvíjet právě ve kvalitě Vah a navíc Venuše, vládce Vah, je doma. Jestliže vládce Venuše je ve Vahách, je tam extrémní poukaz, že vědomí vztahu se musí v první řadě rozvíjet. Pokud se ona nebude rozvíjet skrze vztahy, s tím souvisí Beran a ona si tak nikdy nebude uvědomovat, kým je.

Orbis mezi planetami u konjunkce:

Astrologové říkají, jaký má být orbis u aspektů mezi planetami. Nikdy není mezi dvěma planetami přesný úhel, ale dává se nějaký orbis, ale já jsem dospěl k závěru, že aspekt není vytvářen určitou přesností toho aspektu, třeba 90° a když bude třeba 84°, tak to bude ještě v toleranci, ale jestliže je třeba Mars ve Vahách a Venuše ve Vahách, a rozdíl bude třeba 23°, tak někdo by řekl, že už to není konjunkce. Položme si otázku: Mars vládce Štíru, takže aby se nejintenzivněji rozvíjela, musí mít schopnost emočně působit skrze vztahy. Jestliže Venuše je vládce Býka – nějak se prakticky projevovat nějakou tvořivou činností, tak u takového člověka by to bylo skrze vztahy, tak mají něco společného tyto dvě kvality – Štír a Býk? Mají, protože obě tyto kvality se nejintenzivněji rozvíjejí skrze Váhy, čili jsou v konjunkci.

Jestliže má někdo dvě planety v jednom znamení, tak jsou tyto dvě planety v konjunkci bez ohledu na to, jaká je mezi nimi stupňová vzdálenost. Aspekt není vytvářen přesností toho úhlu, ale aspekt je vytvářen znameními.

A naopak – jestliže má někdo třeba Venuši 25° Váhy a Mars by měl 1° Štíra, čili mezi nimi je rozdíl 6°, tak astrolog by řekl, že jsou v konjunkci a já říkám, že už nejsou v konjunkci, protože každý se rozvíjí skrze jinou kvalitu.

Není náhoda, jak má někdo postavené planety ve znameních. Je to o tom, že duše dostala za úkol, že se chce v první řadě rozvíjet určitým specifickým způsobem, aby byla použitelná pro svého Ducha. Člověk tuto informaci může či nemusí akceptovat, protože každý má svobodnou vůli, ale jestliže v životě nastávají určité události, které člověk nelibě nese a nelíbí se mu a nemusí to být nějaké konkrétní situace, ale člověk se třeba může cítit vnitřně neuspokojen, tak je to jen z toho důvodu, že člověk nerozvíjí duši takovým způsobem, jak si

člověk navolil, než se zde narodil. Umístění planet ve znameních je znázorněním, jakým doporučeným směrem se má rozvíjet duše.

Duše nemůže zůstat nahá a musí se odít do našeho emočního těla, takže si nevystačíme jen s planetami a znaméním, ale musíme tam zahrnout naši osobnost, takže musíme uvažovat i astrologické domy, což ukazuje podstatu naší osobnosti.